

Posudek na diplomovou práci Jitky Sedlákové “Social Themes in In-Yer-Face Theatre Plays”

Jako téma své diplomové práce si Jitka Sedláková zvolila prezentaci jedné z nejzajímavějších, nejosobitějších a také nejkontroverznějších tendencí na britské literární scéně devadesátých let minulého století „In-Yer-Face Theatre“, neboli specifické varianty divadla malé formy, tzv. zážitkového či prožitkového dramatu. K tomuto účelu si diplomantka vhodně zvolila pravděpodobně dvě nejznámější hry tohoto žánru, *Blasted* (1995) autorky Satan Kane a *Shopping and Fucking* (1995) autora Marka Ravenhilla. Principem této dramatiky je nadnět určitý sociální problém a namísto jeho morálního hodnocení či nabídnutí řešení přimět diváky spoluprožívat tento problém společně s herci na jevišti a potažmo s postavami příběhu. Aby byl tento prožitek co nejintenzivnější a tudíž autentičtější, „In-Yer-Face Theatre“ využívá celé řady nekonvenčních, šokujících a tabuizovaných témat, motivů a scén. Základním aspektem tohoto procesu je sebe-reflexivita na několika úrovních – především však hry jako takové, herců a diváků. Vzhledem k tomu, že je v českém prostředí tento vývojový směr současného dramatu v podstatě nepopsaný, považuji téma této diplomové práce za velmi přínosné, které pro autorku jistě představovalo zajímavou výzvu pro demonstraci její schopnosti analytické a interpretační práce s textem.

Diplomová práce Jitky Sedlákové je velmi koherentní, neodbočuje zbytečně od daného tématu, je doplněná vyváženým počtem vhodně zvolených citací z primárních i sekundárních zdrojů. Práce je psaná čtivým jazykem a k jejímu dobrému dojmu také přispívá jen minimální množství gramatických, stylistických, či jiných formálních nepřesností. Hned první část zaujme teoretickým úvodem do konceptu „In-Yer-Face Theatre“, po němž následuje zajímavá kapitola pojednávající o vývoji divadelní cenzury v Británii od roku 1737 do současnosti, která pomůže lépe pochopit přijetí obou analyzovaných děl soudobým publikem i kritikou. Následující části představují jednotlivě oba autory, jejich krátkou biografii, příslušné hry a jejich přijetí v Británii i zahraničí. Jako nesmírně přínosnou považuji podkapitolu 4.5.1, která pojednává o české inscenaci Ravenhilovy hry *Sleeping Around* (1998) na scéně Strašnického divadla v lednu letošního roku, která je založena na autorčině rozhovoru s režisérem tohoto představení Vojtěchem Štěpánkem. Za o něco slabší považuji poslední část práce, která se zabývá zpracováním témat násilí a krize maskulinity v *Blasted* a *Shopping and Fucking*, která, na rozdíl od částí předchozích, je trochu mechanicky popisná a nepracuje s žádnými sekundárními zdroji. Domnívám se, že konfrontace s alespoň jednou teoretickou (sociologickou, psychologickou či literárně-teoretickou) studií zabývající se tématem krize maskulinity v post-feministickém světě by této části práce výrazně prospěla. Chtěl jsem se tedy diplomantky zeptat, zda je s nějakou takovou studií obeznámena, nebo zda se ve své analýze opírala výhradně o své znalosti, zkušenosti a názory.

Z výše uvedených důvodů se domnívám, že diplomová práce Jitky Sedlákové je velmi zajímavá, dobře strukturovaná, a podepřená důkladnou znalostí a využitím primárních i relevantních sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

V Praze 3.9.2010

.....
PhDr. Petr Chalupský, PhD.
vedoucí práce

